

EMLÉKKÖNYVÜNK
1938–1998

60

EMLÉKKÖNYVÜNK
1938–1998

60

A ceglédi Kossuth Reálgimnázium
1938. évben végzett tanulóinak emlékkönyve

Összeállította: Taracsák István
Műszaki szerkesztés és tipográfia: Taracsák Gábor

Nyomdai munkák: PXP Első Magyar
Digitális Nyomda Rt.

Cegléd, 1998. augusztus

60

Előszó

Ez a kis könyvecske érettségink 60. évfordulójára készült, azért, hogy a még élők beleír hassák pályafutásuk rövid történetét és visszaemlékezzünk az utóbbi húsz év folyamán elhunyt osztálytársainkra.

A húsz év előtti eseményeket az 50 éves találkozóra készült emlékkönyv tartalmazza.

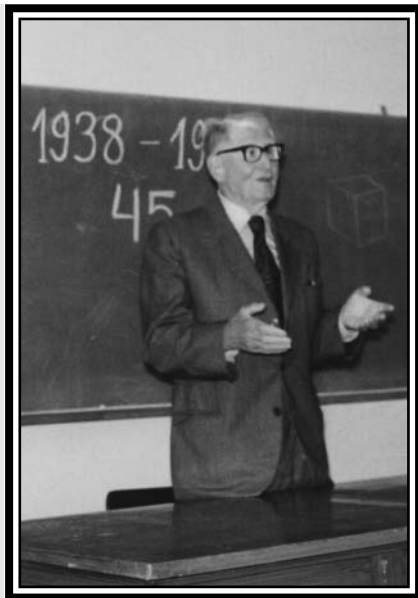
Az elhunytakra való visszaemlékezéseket barátaim némi segítségével – amit itt is megköszönök – én szövegeztem meg, és ezúton is elnézést kérek az esetleges tárgyi tévedésekért.

Fogadjátok azért szeretettel.

Taracsák István

Sződliget, 1998. június 10.

**Dr. Lengyel
Albert
tanárunk**

Történelemtanárunk temetésén, 1986. október 11-én a Farkasréti temetőben csaknem az egész osztály jelen volt. Búcsúztatásán Szántha Károly a következő beszédet mondta.

Gyászoló barátaink!

A ceglédi Kossuth Gimnáziumban 1938-ban érettségizett tanítványainak nevében eljöttünk Dr. Lengyel Albert egykori tanárunk földi maradványaitól elbúcsúzni. Nekünk, volt ceglédi tanítványainak a gyász csak az ember halotté, mert meghalt az a tanárunk, akitől a legtöbbet és a legmaradandóbb életre valót kaptuk. Kilenc évtizedet élt, ez a 90 év az ember létében nem kevés idő és egy ember-sorsra sem kevés idő.

Minket a harmincas években a magyar történelem tanításán túlmenően sokkal többre tanított, mint az évszámok és a nemzetünk történelemkönyveiben leírt eseményeinek megismerése.

Dr. Lengyel Albert egész életében a katedrán és a katedrán kívül is magyarul gondolkodni tudó emberfőket nevelt az emberpalánta tanítványaiból. Azok közé a tanárok közé tartozott, aki a mi középiskolás korunkban – már a harmincas években felismerte a felszabadulás előtti korszak gyengeségeit, társadalmi igazságtalanságait, a megváltoztatás szükségességét a katedráról hirdette és úgy tanított. De azt is tudta, hogy a helyes jövőkeresésnek alapvető előfeltételszerű követelménye a magyar valóság tényleges felmérése és megismerése. Ezért, és nem másért vitt el és kalauzolt bennünket két nyári szünidőben is a Dunántúlra falukutató utakra. Ezért mentünk vele Baranyába az egy- és faluk megismerésére, és ezért vitt el minket a Szombat hely környéki – Zala megyei és Sopron melletti falvak népének megismerésére.

Azért, hogy mielőtt az életbe kikerülünk, ne csak a környezetünk ismeretében, hanem nagyobb illetve szélesebb látókörrel rendelkezünk, bárhová is kerülünk az életbe középiskolai tanulmányaink után.

E vonatkozásban lett a mi osztályunk az Ő irányításával úttörője annak a mozgalomnak, amely ezt követően a népi írók szociográfiájában jelentkezett az irodalomban.

Azt mondtam az imént, hogy tanítványaiból magyarul gondolkodni tudó emberfőket nevelt.

Dr. Lengyel Albert tanítása szerint magyarnak lenni elsősorban a létfenntartó nemzeti tudatot, magukban a magyar nyelvben együttlélegző emberek közösségét jelen-

tette – magyarság tanításai sohasem voltak elfogultak és egyoldalúak, sohasem más nemzetiség fölé való feltörekvés: törhetetlen tanításai közé tartozott következőképpen a Duna menti népek és nemzetiségek egyenjogúságának hirdetése, és mindezekből következett, hogy szenvedélyesen harcolt és ennek a katedrán is hangot adott a német nagyhatalmi törekvések ellen. A jelenben is érvényes humanista eszmékhez hűen tanított és nevelt minket. Nem tőle, hanem a felszabadulás után megjelent József Attila díjas író tollából olvashatjuk, hogy Dr. Lengyel Albert a mi történelem tanárunk – azon a napon, amikor megszállták Magyarországot a németek – gyásznapot tartott és nem ment be az osztályba tanítani... akkor már Budapesten tanított...

Gyászoló barátaink!

Az 1938. évet követően, amikor az érettségi találkozókat megrendeztük öt illetve tíz évenként, szinte minden találkozónkon jelen volt. Az osztály katedrájáról kérte számon a legutolsó találkozásunk óta eltelt időszak eseményeit. Velünk együtt örült az előrehaladásunknak és együtt érzett velünk mindennapos gondjainkban.

A legutolsó ez év szeptember 6-án tartott 48. találkozónkon már nem tudott megjelenni. A két év múlva tartandó 50 éves találkozónkon már nem tud megjelenni. A katedra üres lesz és nekünk hiányozni fog.

Berci Bátyám! A volt ceglédi tanítványaid nevében e pár szóval emlékeztem – gyászunk közepette – tanításaidról, de vázlatosan felsorolt tanításaid miatt mi nem gyászolunk... és legyen ez neked elégtétel, ez adjon vigasztalást gyászoló barátaidnak és feleségednek, Mártának.

Kedves Pista!

Meghívásaitokat nagyon köszönöm.
Sajnos, ízületi problémáim miatt még
kezelőjelenre egy immár 2 hónapja
tartó betegség. Életem - barmennyire
sajnálom is - a találtározat nem tudok
megjelenni. Szeretettel gondolok Rátok
és Valamennyiőtöket szintén köszönt
Bp. 1986. VIII. 31.

Berg János.